U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **M. B.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje,** se sídlem U Jezu č. 642/2a, Liberec 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec, ze dne 7. 3. 2011, č. j. 63 A 18/2010 - 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce M. B. jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec, ze dne 7. 3. 2011, č. j. 63 A 18/2010 - 37, a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec (dále také „krajský soud“), napadeným rozsudkem ze dne 7. 3. 2011, č. j. 63 A 18/2010 - 37, zamítl žalobu M. B., kterou se stěžovatel domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 25. 8. 2010, č. j. OD 943/10-3/67.1/10182/St, jímž bylo k odvolání stěžovatele částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Novém Boru ze dne 29. 6. 2010, č. j. SO2-464/2010-295/Ča tak, že M. B. byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 5), § 22 odst. 1 písm. l) a § 22 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o přestupcích“), za což mu byly uloženy jednak pokuta ve výši 7.000 Kč, jednak zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců a posléze povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Nejvyšší správní soud zjistil z obsahu předloženého spisového materiálu, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 25. 3. 2011 fikcí podle ust. § 49 odst. 4 o. s. ř. Dne 7. 4. 2011 se stěžovatel dostavil na krajský soud, kde si osobně převzal rozsudek krajského soudu ze dne 7. 3. 2011, č. j. 63 A 18/2010 – 37, který současně téhož dne v zákonné lhůtě napadl kasační stížností. Jelikož tato kasační stížnost neměla soudním řádem správním předepsané náležitosti (§ 106 s. ř. s.), a stěžovatel nebyl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, vyzval krajský soud stěžovatele usneseními ze dne 8. 4. 2011, č. j. 63 A 18/2010 - 50, k odstranění nedostatku zastoupení, a č. j. 63 A 18/2010 - 51, k odstranění vad kasační stížnosti. Krajský soud uložil stěžovateli, aby mu doložil, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, a uvedl, v jakém rozsahu rozsudek krajského soudu napadá, důvody kasační stížnosti, a čeho se domáhá. Tato usnesení byla pro stěžovatele připravena k vyzvednutí na poště ode dne 12. 4. 2011. Jelikož si stěžovatel doručované písemnosti v úložní době nevyzvedl, a zásilku nebylo možno vložit do schránky adresáta, byla zásilka zaslána zpět krajskému soudu, který o tom vyvěsil sdělení na úřední desce soudu (dne 23. 2. 2012). Na usnesení krajského soudu ze dne 8. 4. 2011, č. j. 63 A 18/2010 - 50 i č. j. 63 A 18/2010 - 51, stěžovatel vůbec nereagoval a svou kasační stížnost řádně a včas nedoplnil. Stejně tak nedoložil, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

Podle ust. § 37 odst. 3 s. ř. s. z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, (dále jen "podatel") v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. K podání musí být připojeny listiny, kterých se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých

důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Otázkou odmítnutí návrhu, který neobsahuje zákonné náležitosti, se Nejvyšší správní soud zabýval již dříve. Bylo tomu tak např. již v rozsudku ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 Azs 53/2003 - 66, který je dostupný na www.nssoud.cz, ve kterém tento soud konstatoval, že: *„Není nezákonné, odmítne-li soud žalobu trpící vadami, pro které nelze v řízení pokračovat, pokud byl žalobce v usnesení, kterým ho soud podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval k odstranění vad podání, poučen o tom, že při neodstranění vad podání ve stanovené lhůtě bude žaloba odmítnuta, jakož i o možnosti prodloužení lhůty na jeho žádost, a pokud na tuto výzvu nijak nereagoval“.* V usnesení ze dne 5. 8. 2003, č. j. 4 Ads 35/2003 - 28, které je dostupné na www.nssoud.cz, pak Nejvyšší správní soud judikoval, že: *„Pokud stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě jednoho měsíce nevyhoví výzvě soudu ke zvolení si advokáta pro řízení o kasační stížnosti (jehož zastoupení je pro toto řízení pro ni povinné dle § 105 odst. 2 s. ř. s.), jakož ani výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti, a to vzdor poučení soudu o následcích nevyhovění této výzvě, pak Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť jde o nedostatek podmínek řízení, pro nějž nelze v řízení pokračovat. Nic na tom nemění přesvědčení stěžovatelky, že zastoupení advokátem není v jejím případě potřebné a nemůže jí být vnucováno, neboť je sama schopna ochránit svá práva i v řízení o kasační stížnosti.* V usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, které bylo publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 6/2003, je pak vysloven právní názor, že: *„Pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a pokud stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“.*

Nepředložení plné moci udělené advokátovi a neodstranění uvedených vad podání brání věcnému projednání kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o jeho kasační stížnosti proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec, je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu právnické vzdělání nemá a jelikož přes výzvu krajského soudu ze dne 8. 4. 2011 nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranil nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku (povinné zastoupení advokátem), který tak brání pokračování v řízení.

Náležitosti kasační stížnosti jsou uvedeny v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je toto podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, vyzývajícího k odstranění vad. V tomto případě kasační stížnost zákonné náležitosti neobsahovala a krajský soud proto stěžovatele vyzval usnesením ze dne 8. 4. 2011 k odstranění vad podání (rozsah napadení rozsudku krajského soudu, vymezení důvodů kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. s potřebnou konkretizací, údaj o tom, jakého postupu soudu se domáhá) a stanovil k odstranění vad lhůtu 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení, která odpovídá zákonu. Stěžovatel na tuto výzvu také nereagoval a vady kasační stížnosti neodstranil. Jelikož chybějící náležitosti tohoto mimořádného opravného prostředku brání pokračování v řízení, v němž je kasační soud vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody, nebylo možno kasační stížnost rovněž věcně projednat.

Jak již bylo uvedeno, popsané nedostatky nebyly stěžovatelem odstraněny ani k výzvám krajského soudu ze dne 8. 4. 2011, č. j. 63 A 18/2010 - 50 a č. j. 63 A 18/2010 - 51, na které stěžovatel nereagoval. Stalo se tak přes to, že stěžovateli byly výzvy řádně a v souladu se zákonem doručeny podle ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. a byl v nich obeznámen s následky pro případ, že by výzvám krajského soudu nevyhověl. Obě usnesení krajského soudu byla stěžovateli zaslána prostřednictvím České pošty, s. p., na jím udanou adresu – Č. P. 355, D. 32. Jelikož si tyto písemnosti stěžovatel v úložní době nevyzvedl, přestože mu jejich uložení dne 12. 4. 2011 bylo oznámeno, a protože zásilku (usnesení krajského soudu) nebylo možno současně po uplynutí 10 dnů vložit do schránky stěžovatele (jenž má na svou žádost zřízenu službu „Odnáška zásilek“), byla doručovaná písemnost obsahující obě usnesení krajského soudu vrácena zpět tomuto soudu. O tomto postupu byl stěžovatel následně obeznámen na úřední desce soudu (č. l. 85 soudního spisu krajského soudu) a současně poučen zejména o fikci doručení písemností a o možnostech vyzvednutí písemností u krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že usnesení krajského soudu ze dne 8. 4. 2011, č. j. 63 A 18/2010 - 50 a č. j. 63 A 18/2010 - 51, byla stěžovateli řádně doručena podle ust. § 49 odst. 4 o. s. ř. v pátek dne 22. 4. 2011. Od tohoto dne tedy stěžovateli započala běžet jedno měsíční lhůta k odstranění nedostatků kasační stížnosti a v zastoupení stěžovatele před Nejvyšším správním soudem, přičemž konec této lhůty připadl na pondělí dne 23. 5. 2011.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než stěžovatelem podanou kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40), protože stěžovatel nedoložil plnou moc udělenou advokátovi a neodstranil vady kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Výrok o vrácení soudního poplatku se pak opírá o ustanovení § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož, byl-li návrh na zahájení řízení (kterým je i kasační stížnost) před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Jelikož v této věci ještě nedošlo k prvnímu jednání o kasační stížnosti a tento mimořádný opravný prostředek byl

odmítnut pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení (neodstranění vad kasační stížnosti v zákonné lhůtě a nedostatek povinného zastoupení), vrátil Nejvyšší správní soud soudní poplatek z podané kasační stížnosti ve výši 3.000 Kč stěžovateli (č. l. 56 soudního spisu krajského soudu).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2012

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu